

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 173.

53de Session.

53de Møde.

Torsdagen den 15de December.

(Fortf.)

Ordføreren, (fortsat): Der opnaaes ikke en saa stor Herlighed ved at tage dem bort, som den Fare er, man udsættes for ved ikke at lade dem blive staaende, og det er den Grund, der vil blive gjort gjældende for dem alle. Man vil sige, at de udtalte Principer deels ere fuldbyrdede igjennem Love, og deels kunne blive det derved, at Rigsdagen har Initiativet; men hvad det Sidste angaaer, er det kun tildeels sandt, og hvad det Første angaaer, da er det ikke tilstrækkeligt. Derved, at en Grundlovsparagraf udvikles igjennem en Lov, taber den grundlovmæssige Deel ikke sin Betydning; thi Loven er foranderlig, men Principet, som ligger til Grund for Loven, vedbliver, naar det er grundlovmæssigt, at være uforanderligt. Naar man udtager af Grundloven de Principer, hvorfra slige Love have hentet deres Oprindelse, og anseer dem for tilfredsstillende befæstede i Lovgivningen ved de enkelte Love, saa er, dersom Loven forkastes, derved det hele Grundprincip forkastet. Nu vil den ærede Minister sige: den lovgivende Magt vil til enhver Tid værges om dette Princip; men dertil ville idetmindste de mere Ungstelige, de mere Forsigtige svare: — ja den lovgivende Magt kan værges derom, men, dersom den skal værges om enhver Lov af en saadan Bessaffenhed med den samme Omhu som om det grundlovmæssige Princip, saa værges den for meget om slige Loves Uforanderlighed og Bestaaen, og, dersom den derimod opgiver dem med den Lethed, som paatrængende Omstændigheder kunne føre til, naar det gjælder om almindelige Love, saa kommer den til for

let, og med, for lidt moden og gjentagen Overveelse ogsaa at bortkaste Principet. Hvori ligger egentlig Forskjellen mellem det, vi kalde det grundlovmæssige Bestemte, og det, vi kalde det lovmæssige Bestemte? Den ligger deri, at Intet grundlovmæssigt kan forandres, uden at først den hele Bælgerfreds har været bekendt med, at Forandringen skal foregaae, hvorimod Alt, hvad der kun opretholdes ved simpel Lov, kan blive forandret uanset Bælgerfreds Mening. Naar man nu siger: ja, men Repræsentationen bliver til enhver Tid Bælgerfreds Mening, saa svarer jeg: saa vilde aldrig nogen Oplosning indtræde, thi hvad er enhver Oplosning? Det er et Beviis paa, at den Statsmagt, som fremkalder Oplosningen, har faaet Tvivl, om der er Overensstemmelse mellem Bælgerne og de Valgte, og det appellerer den Beslutning, de Valgte have taget, til Bælgerne's Dom; deri ligger Beviset for, at der er og maa være en Forskjel mellem det, man paalægger Bælgerne umiddelbart at bestemme over, og det, man er tilfredsstillet ved, at de Valgte alene afgjøre. Enhver Repræsentation er kun en Tilnærmelse, som bliver ufuldstændigere, jo længere de Valgte stride bort fra Valghandlingen. Denne Grund skal jeg for Fremtiden henholde mig til, for ikke at trætte Forsamlingen med Gjentagelser; jeg skal stadigt, hvor disse Paragrafer komme frem, kun svare, at det er Fleertallets Grund, og jeg kan ingen bedre finde.

Med disse almindelige Betragtninger troer jeg at have fyldstgjort Alt, hvad der er fornødent, før jeg gaaer over til at gennemgaae de enkelte Paragrafer, som foreligge. I den første Paragraf af Udkastet, som svarer til Grundlovens § 2, foreslaaer Udvalget en eneste Forandring, og det er den, at Ordene „for